U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **D. M.**, zast. Mgr. Václavem Strouhalem, advokátem se sídlem třída Přátelství 1960, Písek, proti žalovanému: **Policejní prezidium České republiky,** se sídlem Strojnická 27, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 2. 2017, č. j. PPR-3034-10/ČJ-2017-990131, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 9 Ad 6/2017, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) podal dne 20. 4. 2018 u Městského soudu v Praze (dál jen „městský soud“) návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Domáhá se jím, aby Nejvyšší správní soud uložil městskému soudu rozhodnout ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 9 Ad 6/2017, a to do 1 měsíce od doručení usnesení.

[2] Návrh odůvodňuje významem, který pro něj věc má; jedná se o přezkum rozhodnutí žalovaného ve věcech kázeňských, kterým byl uznán vinným ze spáchání jednání majícího znaky přestupku a byl mu uložen kázeňský trest v podobě odnětí služební hodnosti inspektor. Dále podotýká, že se jedná o poměrně jednoduchou věc po skutkové i právní stránce.

[3] Městský soud ve svém vyjádření k návrhu podle § 174a zákona o soudech a soudcích ze dne 23. 4. 2018 uvedl, že věc doposud nebyla rozhodnuta, neboť není přednostní a jejímu projednání předchází věci, které soudu došly dříve.

II. Podstatný obsah spisu městského soudu

[4] Navrhovatel podal u městského soudu dne 5. 3. 2017 žalobu, kterou se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného a prvostupňového rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech kázeňských ze dne 21. 12. 2016, č. j. 370/2016. Tímto rozhodnutím byl uznán vinným ze spáchání jednání majícího znaky přestupku a byl mu udělen kázeňský trest v podobě odnětí služební hodnosti inspektor. K žalobě je připojena plná moc prokazující zmocnění advokáta Mgr. Strouhala k zastupování navrhovatele a napadené správní rozhodnutí.

[5] Dne 15. 3. 2017 městský soud zaslal žalobci výzvu k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu ve výši 3 000 Kč, poučení o složení senátu, jež bude navrhovatelovu věc projednávat a rozhodovat, a poučení o možnosti namítat podjatost. Ve spise následuje záznam z 23. 3. 2017 o složení soudního poplatku ve výši 3 000 Kč na účet městského soudu.

[6] Dne 29. 3. 2017 městský soud zaslal žalovanému žalobu, uložil mu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení výzvy předložil soudu úplný spisový materiál a vyjádření k žalobě, zaslal mu poučení o složení senátu, jež bude navrhovatelovu věc projednávat a rozhodovat, poučení o možnosti namítat podjatost a výzvu k vyjádření se k rozhodnutí věci bez jednání. Žalovaný v reakci na to dne 12. 4. 2017 sdělil, že požaduje nařízení jednání, a 20. 4. 2017, respektive 24. 4. 2017 podal vyjádření k žalobě – nejprve v elektronické podobě a poté v listinné podobě doplněné správním spisem.

[7] Dne 24. 4. 2017 podal navrhovatel doplnění žaloby, ve kterém uplatnil celou řadu žalobních bodů. Namítal, že došlo k zániku jeho odpovědnosti za jednání mající znaky přestupku, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, ve věci rozhodovala podjatá úřední osoba, nebyla vyslechnuta osoba, která dala podnět k zahájení řízení, nedošlo k výslechu navrhovatele a jím navržených svědků, důkazy byly hodnoceny jednostranně, není zřejmé, jak se správní orgán dozvěděl o tom, že ve věci je jako svědek schopna vypovídat paní P., že ji „navedl“ podjatý svědek C., který byl původně v postavení oprávněné úřední osoby, že z kamerového záznamu nevyplývají skutečnosti, které na jeho základě správní orgány učinily, nebylo možné vycházet z úředních záznamů, navrhovatel nebyl řádně předvolán na několik jednání. Dále se ohradil proti tomu, že by ve věci jednal obstrukčně; všechny jeho omluvy, respektive omluvy jeho zástupce byly opodstatněné. Namítal, že nebyl vyzván k doplnění odvolání, nebyl informován o změně skutku, správní orgány mu neprokázaly úmysl, nepřihlédly k okolnostem vylučujícím protiprávnost, neprokázaly, že spáchal jednání mající znaky přestupku a nedostatečně odůvodnily výši uložené sankce, která není přiměřená.

[8] Doplnění žaloby soud dne 28. 4. 2017 zaslal k vyjádření žalovanému. Žalovaný se k doplnění žaloby vyjádřil podáním doručeným soudu dne 15. 5. 2017. Soud je zaslal na vědomí navrhovateli dne 18. 5. 2017.

[9] Současně navrhovatele vyzval ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a zda jeho zástupce je plátcem daně z přidané hodnoty. Navrhovatel soudu dne 1. 6. 2017 oznámil, že nesouhlasí s tím, aby byla věc rozhodnuta bez nařízení jednání.

[10] Dne 29. 12. 2017, respektive 3. 1. 2018 byl soudu doručen návrh navrhovatele na přiznání odkladného účinku podané žalobě (nejprve v elektronické a poté v listinné podobě). Přílohou návrhu je mj. rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ve věcech služebního poměru ze dne 28. 4. 2017, č. j. 243/2017, kterým byl navrhovatel propuštěn ze služebního poměru z důvodu, že byl uznán vinným ze spáchání jednání, které má znaky přestupku a byl mu uložen kázeňský trest odnětí služební hodnosti. Ve spise následuje záznam z 3. 1. 2018 o složení soudního poplatku ve výši 1 000 Kč na účet městského soudu. Soud vyzval žalovaného k vyjádření k návrhu přípisem ze dne 5. 1. 2018. Žalovaný se k návrhu vyjádřil ve svém podání doručeném soudu 15. 1. 2018.
[11] Dne 22. 1. 2018 soud o návrhu rozhodl, a to usnesením č. j. 9 Ad 6/2017 – 74, kterým žalobě odkladný účinek nepřiznal. Dne 21. 2. 2018 bylo usnesení vypraveno.

[12] Žalovanému soud společně s citovaným usnesením zaslal nová žalobní tvrzení navrhovatele uvedená v návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě a uložil mu lhůtu k vyjádření v délce 15 dnů. Vyjádření bylo urgováno přípisem ze dne 21. 3. 2018. Žalovaný na ně reagoval podáním doručeným soudu dne 23. 3. 2018, jež bylo 3. 4. 2018 zasláno na vědomí navrhovateli.

[13] Dne 20. 4. 2018, respektive 23. 4. 2018 navrhovatel podal u městského soudu návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu (nejprve v elektronické a poté v listinné podobě). Městský soud tento návrh postoupil Nejvyššímu správnímu soudu společně se svým přípisem ze dne 23. 4. 2018, připojil též soudní a správní spis. Nejvyšší správní soud je obdržel 30. 4. 2018.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[14] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, které je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, jež je zakotveno zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[15] Při posuzování návrhu na určení lhůty je Nejvyšší správní soud vázán navrhovatelovou specifikací procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy. Jen u takto vymezeného procesního úkonu zkoumá, zda dochází k průtahům. V nynější věci jsou průtahy namítány ve vztahu k rozhodnutí věci samé.

[16] Důvodnost návrhu na určení lhůty Nejvyšší správní soud posuzuje dle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Těmito kritérii jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 s. ř. s., dle něhož soud

projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[17] Za porušení práva na projednání věci bez zbytečných průtahů Nejvyšší správní soud nepovažuje samotnou skutečnost, že soud učinil v přiměřených lhůtách všechny přípravné úkony předcházející rozhodnutí věci, ale stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci napadlé dříve. Podstatné je, aby v tomto stavu soud neudržoval řízení po příliš dlouhou dobu, což se posuzuje dle kritérií zmíněných v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Jde o kritéria vycházející z judikatury Evropského soudu pro lidská práva (viz bod 48. rozsudku velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 16. 9. 1996, *Süßmann proti Německu*, stížnost č. 20024/92, publ. Reports 1996-IV, či bod 43. rozsudku velkého senátu Evropského soudu pro lidská práva ze dne 27. 6. 2000, *Frydlender proti Francii*, stížnost č. 30979/96, publ. Reports 2000-VII).

[18] V případě, že nelze posuzovanou délku řízení s ohledem na popsaná kritéria nadále tolerovat, není možné návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zamítnout s odkazem na § 56 odst. 1 s. ř. s. a odůvodněním, že soud stále rozhoduje věci napadlé dříve. Ochranu práva na projednání věci bez zbytečných průtahů totiž nelze odmítnout s poukazem na to, že práva někoho jiného jsou porušována ještě více. Jak judikoval Ústavní soud: „*průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“; viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/07 a další.

[19] Jak již bylo uvedeno, navrhovatel se svojí žalobou domáhá zrušení správních rozhodnutí ve věcech kázeňských – odpovědnosti za jednání mající znaky přestupku, za které mu byl uložen kázeňský trest v podobě odnětí služební hodnosti inspektor. Nejedná se tedy o věc, kterou by měl městský soud projednat přednostně dle § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s., nebo u které by měl přistoupit k výjimečnému projednání mimo pořadí podle § 56 odst. 1, věty za středníkem, s. ř. s.

[20] Nejvyšší správní soud se ve vztahu k návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu dále zabýval hledisky zmíněnými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[21] Prvním z nich je složitost věci, kterou Nejvyšší správní soud vyhodnotil jako střední. Z výše uvedeného shrnutí žalobních bodů (viz bod [7] tohoto usnesení) je zřejmé, že navrhovatel uplatnil celou řadu námitek, a to jak skutkových, tak právních. Po skutkové stránce se soustředil zejména na hodnocení již provedených důkazů, žádné nové důkazní návrhy nicméně neměl. Lze tedy vycházet z toho, že v řízení před městským soudem nebude třeba nijak podstatně doplňovat dokazování, na druhou stranu ale nelze vyloučit, že městský soud bude považovat za účelné některé důkazy zopakovat. Právní námitky, které navrhovatel v žalobě prezentoval, nepřináší doposud neřešené nebo složité právní otázky, je jich však značné množství (zánik odpovědnosti za přestupek, nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, celá řada procesních výtek, nedostatečné

zjištění skutkového stavu, neprokázání úmyslu, nepřiměřenost sankce atd.). V souhrnu lze tedy konstatovat, že městský soud se na podkladě podané žaloby pravděpodobně nebude zabývat nadprůměrně složitými otázkami, nicméně těchto otázek bude velké množství.

[22] Ke druhému kritériu Nejvyšší správní soud konstatuje, že se jedná o věc pro navrhovatele významnou. Na základě výsledku řízení ve věci jeho kárné odpovědnosti byl propuštěn ze služebního poměru, což nepochybně pociťuje jako zásadní, jak ostatně také tvrdil.

[23] Ohledně třetího kritéria – postupu navrhovatele Nejvyšší správní soud uvádí, že lze shledat pouze dva jeho kroky, které negativně přispěly k délce řízení, avšak nepodstatně. Zaprvé společně s podáním žaloby nezaplatil soudní poplatek, učinil tak ve lhůtě, kterou mu k tomuto účelu stanovil městský soud v přípise ze dne 14. 3. 2017, č. j. 9 Ad 6/2017 – 19. Zadruhé teprve v podání doručeném dne 24. 4. 2017 (doplnění žaloby) uvedl většinu žalobní argumentace, přestože tak mohl učinit již v žalobě; ani to však nemá na délku řízení v projednávané věci zásadní vliv.

[24] Ke čtvrtému kritériu, kterým je postup soudu, lze uvést, že městský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Krátce po podání žaloby navrhovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku a po jeho úhradě činil ve věci jednotlivé úkony, a to vždy v těsné návaznosti na úkony účastníků (zejména jim zasílal k vyjádření jejich vzájemná podání). O návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě rozhodl ve lhůtě dle § 73 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů. Bezprostředně po obdržení návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu vyhotovil své vyjádření k tomuto návrhu a zaslal je společně se spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

[25] Nejvyšší správní soud tak konstatuje, že městský soud v přiměřené době po obdržení žaloby dovedl řízení do stavu, kdy by bylo možno vydat rozhodnutí. Posouzení, zda v tomto stavu městský soud neponechal řízení po nepřijatelně dlouho dobu, je vhodné učinit v souvislosti s dalšími kritérii vymezenými v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích.

[26] Při komplexním zhodnocení hledisek uvedených v tomto ustanovení dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že návrh na určení lhůty není důvodný. Od doby, kdy městský soud obdržel žalobu (tj. od 5. 3. 2017), uplynulo přibližně 15 měsíců a městský soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Jedná se o běžnou věc, středně složitou. Byť navrhovatel svými kroky podstatně neovlivnil délku řízení a jedná se o věc, která je pro něj významná, po porovnání s délkou doby, po kterou je vedení řízeno, nelze bez dalšího dospět k závěru, že ve věci dochází k průtahům s nařízením jednání ve věci.

IV. Náklady řízení

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako

oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. května 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu